

CENTRALNA
BIBLIOTEKA
P.T.T.K

II-424p

INFORMACJE

Zarządu Głównego PTTK

Nr. 9.

WARSZAWA, listopad 1986 r.

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

PLENARNE POSIEDZENIE ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK

Turystyka górska była zawsze czołową dziedziną działalności Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Wynika to zarówno z historycznych tradycji Towarzystwa, bezpośrednio kontynuatora działalności Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, jak i żywiołowego rozwoju tej dyscypliny w ostatnim trzydziestoleciu oraz faktycznej aktywności PTTK w tej dziedzinie.

Podkreślając rangę tej działalności Zarząd Główny PTTK podjął w 1981 roku uchwałę nr 5/A/81 w sprawie rozwoju turystyki górskiej. W tej kwestii wypowiedziały się również kolejne Zjazdy Krajowe PTTK. Zgodnie z wolą XI Zjazdu posiedzenie plenarne odbyte w dniach 24 - 26 października b.r. poświęcono rozstrzygnięciu bardzo istotnej w życiu Towarzystwa sprawy: ocenie tego, co zostało zrealizowane w stosunku do podjętych w poprzedniej kadencji uchwał, ocenie efektywności poprzednich zamierzeń.

Na miejsce posiedzenia wybrano Szczyrk, teren niezwykle ważny w życiu kulturalnym, społecznym i gospodarczym kraju, ale też ważny w polskiej tradycji górskiej. To tu, na terenie Babiej Góry toczyły się walki o turystyczne szlaki, tu ma swoje źródła Wisła, do której tradycji pięknie nawiązywał cały polski ruch krajoznawczy. Na tym terenie działała pięknie Macierz Polska, tu zaznaczyły się walki o turkowskie oręża, tu też znajdują się znaczące ośrodki ludowej tradycji i kultury. Na tym terenie wreszcie wiele zrobiono w celu mądrego zagospodarowania gór dla mieszkańców całego kraju: tu znajduje się znacząca część znakowanych szlaków turystycznych PTTK; tu zlokalizowane jest wiele schronisk i obiektów turystycznych, a także niezwykle istotny wycinek działalności narciarskiej. Prężna organizacja PTTK województwa bielskiego w imieniu całego Towarzystwa bierze na siebie odpowiedzialność za przygotowanie wielu międzynarodowych i ogólnokrajowych imprez turystycznych. Te wszystkie ważne fakty przypomnieli, otwierając posiedzenie plenarne, prezes ZG PTTK Andrzej GORDON.

Założoną istotą plenarnego posiedzenia było zatem zwiększenie efektywności działań całego Towarzystwa, podjęcie - w nawiązaniu do poprzedniej uchwały - bardziej precyzyjnych ustaleń dotyczących dalszej działalności tak, aby wszystkie zamierzenia wynikające z tradycji PTTK w sferze działalności górskiej mogły być efektywnie realizowane.

Przedstawimy w tym miejscu niektóre wybrane elementy przygotowanej na plenarne posiedzenie oceny realizacji uchwały z 1981 roku.

niepodważalnym skutkiem uchwały był wzrost zainteresowania Zarządu Głównego PTTK i jego prezydium problematyką górską. Uchwała zaktywizowała też Komisję Turystyki Górskiej Zarządu Głównego, czego wyrazem jest opracowanie przez Komisję szeregu raportów, projektów uchwał i innych dokumentów.

Uchwała z 1981 roku, biorąc pod uwagę zarówno wymogi ochrony gór, jak i społeczną potrzebę kształtowania wartościowych form kontaktu człowieka z górami nakazała wystąpienie z propozycją modelu turystyki górskiej. A oto istota tego modelu:

- góry nie mogą być terenem masowej, niekontrolowanej turystyki, należy preferować w nich turystykę kwalifikowaną + zgodną z wymogami ochrony gór, a równocześnie najkorzystniejszą zdrowotnie i wychowawczo,
- ze względu na wysokie walory zdrowotne i wychowawcze kwalifikowanej turystyki górskiej należy ją uznać za działalność socjalną, wymagającą dofinansowania ze strony Państwa - dotyczy to w szczególności bazy górskiej /schroniska, szlaki/, która winna służyć głównie tej formie turystyki,
- zasady uprawiania turystyki górskiej na obszarach chronionych muszą uwzględniać fakt, że mądra, samodzielna turystyka prowadzi do przekonania o potrzebie ochrony gór,
- zagospodarowanie terenów górskich musi być podporządkowane zarówno nadrzędnym zasadom ochrony środowiska, jak i kompleksowej jednorodnej koncepcji wolnej od wpływów lokalnych i resortowych grup nacisku.

Przypominając powyższe sformułowania uchwały niestety należy stwierdzić, że góry nadal pozostają terenem niekontrolowanej i masowej turystyki, turystyka górska nie została uznana przez Państwo za jedną z form działalności socjalnej wymagającej bezwzględnej dotowania, niekontrolowana masowa turystyka sprzyja degradacji naturalnego środowiska, zagospodarowanie terenów górskich zwłaszcza dla potrzeb turystów kwalifikowanych praktycznie nie postępuje, a tam gdzie ma to miejsce - nie jest spełniany wymóg uchwały o funkcjonalnym podziale terenów górskich.

Ostatnie pięćdziesiąt lat wykazało rosnące dysproporcje pomiędzy stałą w przybliżeniu pojemnością bazy górskiej, a wciąż żywiołowym wzrostem zainteresowania górami wśród najszerszych kręgów naszego społeczeństwa. Fakt ten skłania Towarzystwo do dokonania korekty w spojrzeniu na tezę, że działania PTTK odnośnie problematyki górskiej są zbyt skromne w stosunku do posiadanego potencjału intelektualnego i materialnego.

Pilnego uporządkowania wymaga nadal problem schronisk górskich, w których zaniechania są szczególnie dotkliwe dla turystów i poddawane powszechnej krytyce. Polityka inwestycyjna Towarzystwa w tej dziedzinie powinna być podporząd-

kowana z żelazną konsekwencją potrzebom wędrowniczej turystyki kwalifikowanej, z priorytetem dla terenów najbardziej niedoinwestowanych.

Celowi podporządkowania schronisk górskich potrzebom wędrowniczej turystyki miała służyć uchwała nr 100/82 Prezydium ZG PTTK. Mimo pozytywnej oceny treści i postanowień tej uchwały, wiele schronisk górskich do chwili obecnej nie wprowadziło w życie wszystkich decyzji w niej zawartych. Nie w pełni też zostały zrealizowane zalecenia tej uchwały dotyczące ochrony interesów turystów indywidualnych oraz poszerzenia uprawnień kierowników schronisk. Nie rozwiązano dotychczas systemu finansowania i eksploatacji schronisk mimo dyskusowania szeregu projektów. Spowodowano natomiast uchylenie zasady dopłaty do kolejnych noclegów, co poprzednio hamowało uprawianie wędrowniczych górskich.

Mimo podejmowanych prób nie udało się rozwiązać sprawy rezerwacji miejsc noclegowych w schroniskach, w tym dla grup wędrowniczych organizowanych przez jednostki PTTK. Do tej pory trwa poszukiwanie formuły możliwej do przyjęcia przez turystę, gospodarza obiektu i zarządzającego obiektami.

Wprowadzenie regulaminu schroniska górskiego wyszło na przeciw wiaślu postulatów turystów kwalifikowanych. Wprowadzony system przyjmowania turystów na nocleg "na podłodze" i z własnym sprzętem otworzył przed turystami indywidualnymi szansę przenocowania zawsze w obiektach PTTK.

Oceniając funkcjonowanie uchwały 100/82 Prezydium ZG PTTK należy stwierdzić, że wszystkie ważniejsze jej postanowienia są przez schroniska respektowane. Dotyczy to w szczególności honorowania przy rezerwacjach pierwszeństwa członków PTTK, tworzenie puli dla niezapowiedzianych turystów indywidualnych, nieprowadzenie sprzedaży napojów zawierających więcej niż 4,5% alkoholu, nieodpłatnego wydawania wstążki, udzielania rabatów przy korzystaniu z własnej pościeli, udostępniania jadalni dla wszystkich turystów, zaopatrzenia wszystkich schronisk w apteczki pierwszej pomocy. Niestety nadal w dużej części schronisk brak jest wydzielonych kuchni turystycznych, przechowalni i punktów naprawy sprzętu turystycznego, a także suszarni odzieży oraz wypożyczalni sprzętu turystycznego. Jako powód takiego stanu rzeczy jednostki administrujące schroniskami podają trudności techniczne, związane z wydzieleniem i adaptacją odpowiednich pomieszczeń oraz informują, że prace te będą w stanie przeprowadzić przy okazji wykonywania remontów obiektów.

Wyrazem troski Władz Towarzystwa o właściwy charakter schronisk stały się konkursy: Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK na najlepszy obiekt górski oraz Zarządu Głównego PTTK na najlepszy obiekt turystyczny PTTK.

Negatywnym zagadnieniem jest niewystarczający wpływ aktywnego społecznego na działalność gospodarczą PTTK. Niewłaściwa jest realizacja uchwały nr 109/82 Prezydium ZG PTTK. Rady Programowe OZGT i ZRB powołane przy Zarządach Wojewódzkich PTTK nie w pełni realizują zadania, do których zostały upoważnione przez ZG PTTK. Taki stan rzeczy jest wynikiem ograniczonego dopływu informacji o całokształcie problemów gospodarczych do rad programowych oraz znikome korzystanie z posiadanych przez ZW PTTK i rady programowe kompetencji.

Realizując postulat ochrony gór z inicjatywy Komisji Ochrony Przyrody ZG PTTK przeprowadzono m.in. następujące przedsięwzięcia:

- w 1982 roku w opinii PTTK do projektu nowelizacji ustawy o ochronie przyrody szeroko wprowadzono tematykę ochrony gór i ich walorów turystycznych. Niestety prace nad nowelizacją tej ustawy zostały wstrzymane.
- w latach 1982-83 po szerokiej dyskusji w Towarzystwie znówelizowano uchwałę ZG PTTK "Turystyka a środowisko przyrodnicze".
- w 1985 roku po długotrwałych dyskusjach przyjęto uchwałę "Turystyka na obszarach chronionych" będącą uzupełnieniem poprzedniego dokumentu. W obu tych dokumentach znalazły się sformułowania bardzo istotne dla ochrony gór.

Założone uchwałą zadania w zakresie zagranicznej turystyki górskiej zostały wykonane częściowo - z przyczyn zewnętrznych. Niektóre zadania zrealizowano, lecz nie przyniosły one spodziewanych i założonych efektów, jak na przykład otwarty

w 1983 roku Międzynarodowy Górski Szlak Przyjaźni Eisenach - Budapeszt. Miał on dać szansę dla turystów górskich z czterech zaprzyjaźnionych krajów odbywania wędrowek po atrakcyjnych terenach górskich Polski, Czechosłowacji, Węgier i NRD, niestety na przeszkodzie stoją utrudnienia wyjazdowe, zarówno indywidualne jak i w grupach.

Wspomnienia wymaga również działalność Wydawnictwa PTTK "kraj" w zakresie publikacji przewodnikowych, metodycznych i popularyzujących turystykę górską, również przeznaczonych dla potrzeb szkolenia kadry górskiej.

Wprowadzenia do dyskusji plenarnej dokonał Wiceprezes Zarządu Głównego PTTK Adam CHYŻEWSKI. Wyróżnił on trzy kluczowe zagadnienia: górską ideologię PTTK, zagadnienia gospodarcze związane z działalnością PTTK w górach oraz styk zagadnień programowych z gospodarczymi. Wprowadzenie stanowiło jedynie uwypuklenie najistotniejszych kwestii opracowanych szczegółowo w przygotowanych na posiedzenie materiałów.

Uchwałą z października 1981 roku, podjęta w okresie między dwiema częściami Zjazdu Krajowego zaowocowała w dokumentach już podczas drugiej części Zjazdu. Spowodowała też szereg konkretnych działań na rzecz ochrony środowiska - uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej w obiektach PTTK. Inicjatywy wywodzące się z działalności Towarzystwa w górach przekroczyły swym zasięgiem górską działalność - przykładem niech będzie regulamin obiektu turystyki kwalifikowanej powstały z opracowanego wcześniej regulaminu schroniska górskiego.

Na szczególną uwagę zasługują nakłady PTTK na remonty obiektów górskich. W ciągu 5 lat przeznaczono na ten cel ponad 1 mld złotych, w tym ponad 67% środków otrzymanych z Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku. Pokazne ilości środków na remonty wygospodarowały również Okręgowe Zespoły Gospodarki Turystycznej PTTK administrujące bazą turystyczną w górach. Podkreślenia wymaga przeznaczenie środków finansowych na utworzenie baz namiotowych skutecznie wspierających w sezonie bazę noclegową w górach.

Odrębne zagadnienie stanowią nowe inwestycje górskie, przy których obiektywne trudności techniczne nie upoważniają do wydłużania czasu ich realizacji, czego wynikiem jest wzrost kosztów inwestycji.

Styk działalności programowej i gospodarczej zawsze rodził szereg konfliktów. Celem zmniejszenia kontrowersji realizowano robocze narady Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK, Okręgowych Zespołów Gospodarki Turystycznej i Zarządów Wojewódzkich PTTK województw górskich. Nie przyniosły one jednak konkretnych oczekiwanych rezultatów. Wszystkie spotkania wskazywały na trudności w realizacji spraw górskich wynikające z rozwiązań strukturalnych w obrębie samego Towarzystwa.

Podsumowując wprowadzenie kol. CHYŻEWSKI wykażeł merytoryczną słuszność uchwały Zarządu Głównego PTTK z października 1981 r., wskazując jednocześnie na konieczność dokonania uzupełnień, poprawek, słowem urealnienia tej uchwały.

Konieczność dokonania zmian w uchwale wykazywała również większość dyskutantów. Życie w zasadniczy sposób wyprzedziło zdolność przystosowania się PTTK do aktualnie panujących warunków w zakresie form i sposobów obsługi ruchu turystycznego w górach. Współczesny ruch turystyczny nie się bowiem ze sobą szereg kolidujących ze sobą problemów i koncepcji. Istotna staje się odpowiedź na pytanie - jak uprawiać turystykę, aby nie naruszać przyrody, a jednocześnie nie naruszać prawa do swobodnego wyboru rodzaju uprawianej turystyki.

PTTK a góry - to szereg zagadnień dotyczących zarówno organizacji ruchu turystycznego jak i zagospodarowania niezbędnego do uprawiania turystyki. Konieczne jest zatem - jako sprawa podstawowa - stworzenie modelu turystyki górskiej, który stałby się podstawą do dalszych rozważań.

W dyskusji zwracano uwagę na aktualną sytuację indywidualnego turysty w górach. Z uchwałą "PTTK a góry" wiązano nadzieję, że w dalszej po-

lityce Towarzystwa ta właśnie grupa turystów otrzyma szczególne preferencje. Sprawa została rozwiązana tylko częściowo - pozytywnym przykładem są schroniska górskie, w których sytuacja turysty indywidualnego uległa zasadniczej poprawie.

Poruszono również wiele problemów szczegółowych wiążących się z uprawianiem turystyki narciarskiej w górach, dostrzegając jednocześnie poważne utrudnienia wiążące się głównie z brakiem odpowiedniego sprzętu, a jednocześnie ewolucją samego narciarstwa - na rzecz narciarstwa zjazdowego.

Rozważano też zagadnienia kluczowe - czy PTTK powinno być monopolistą, jeśli chodzi o ośrodki turystyczne, czy też - niezależnie od statusu obiektów górskich - jedynie rzecznikiem interesów turysty w tych obiektach.

Wiele głosów poświęcono również roli kadry w górskiej działalności PTTK, jej predyspozycjom i wykształceniu.

Podsumowując dyskusję stwierdzono konieczność największej konsekwencji w realizacji postanowień uchwały oraz najściślejsze współdziałanie w sprawach gór w obrębie samego Towarzystwa, a także ścisłą współpracę z zainteresowanymi innymi organizacjami.

W podjętej uchwale programowej Zarząd Główny PTTK podkreślił fakt, że w przeważającej większości zapisy uchwały z 25 października 1981 r. nie straciły swej aktualności.

Kluczową dla Towarzystwa sprawą jest kształtowanie kultury wędrowania i właściwej atmosfery w obiektach PTTK, przeciwdziałanie dewastacji przyrody i urządzeń turystycznych. Dużą rolę w tej dziedzinie powinna odgrywać kadra Towarzystwa - przewodnicy i przewodnicy górscy.

Za ważne zadanie uznano dalszą ochronę interesów turystów indywidualnych, a także tworzenie w schroniskach urzędów ułatwiających uprawianie turystyki górskiej i narciarskiej.

Zarząd Główny uznał za konieczne zapewnienie dostępności obszarów chronionych dla posiadających odpowiednie kwalifikacje turystów - z zachowaniem wszelkich wymogów ochrony środowiska. W tym celu konieczne jest przyjęcie jednolitego stanowiska w sprawie zasad ruchu turystycznego na obszarach chronionych oraz podjęcie działań w celu ich wdrożenia.

Za niezwykle istotny uznano problem bazy noclegowej dla turystyki górskiej. Wszelkie decyzje dotyczące bazy winny być podporządkowane programowym potrzebom Towarzystwa.

W uchwale podkreślono też rolę społecznych organów Zarządu Głównego PTTK - Komisji Turystyki Górskiej i Komisji Narciarskiej - w zakresie inicjatyw, konsultacji oraz samodzielnych decyzji.

Pełny tekst uchwały Zarządu Głównego PTTK nr 13/XI/86 publikujemy poniżej.

UCHWAŁA Nr 13/XI/86

Zarządu Głównego PTTK z 1986-10-26 w sprawie turystyki górskiej

Pierwsza uchwała programowa I kadencji władz PTTK podjęta 25 października 1981 roku dotyczyła rozwoju turystyki górskiej. Było to wyrazem uznania dla roli turystyki górskiej w życiu Towarzystwa.

Uchwała określiła miejsce turystyki górskiej w PTTK, stosunek Towarzystwa do gór, ochrony ich wartości oraz model ruchu turystycznego na ich obszarze.

Główne zapisy tej uchwały nie straciły do dzisiaj aktualności. Pięcioletni okres realizacji dowiódł jednak potrzeby nowelizacji, wynikającej ze zmienionej sytuacji zewnętrznej i wewnętrznej w jakiej działa nasze Towarzystwo. Krajową organizacją wiodącą w całokształcie problemów turystyki górskiej i turystycznego zagospodarowania gór winno być PTTK, zaś prezydium ZG PTTK winno wystąpić do władz państwowych celem usankcjonowania tego stanowiska.

I

- 1.1 Uznaje się za nieaktualne zapisy rozdz. II, rozdz. IV p. 8 dwa ostatnie akapity, rozdz. VI p. 17, rozdz. VII p. 19 i rozdz. VIII uchwały z 1981 r. Rozdział III otrzymuje brzmienie: Naszą postawą wobec gór przyjąłmy od naszego prekursora - Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, którego dziedzictwo otoczone jest w PTTK powszechnym szacunkiem. Dorobek ten jest kontynuowany i rozwijany przez nasze Towarzystwo o czym świadczą całokształt działalności górskiej PTTK, a w szczególności działalność "Wierchów", Centralnej Biblioteki Górskiej, schronisk górskich i Górskiej Odnaki Turystycznej. Jako faktyczni i formalni spadkobiercy PTTK chronimy nazwę i godło PTTK, którego cele i idee zamierzamy nadal twórczo realizować. Zobowiązujemy prezydium ZG PTTK do podejmowania w tej sprawie wszelkich niezbędnych działań.
- 1.2 Zapisy uchwały w sprawie rozwoju turystyki górskiej z 1981 r., które nie zostają ani uchylone niniejszą uchwałą, ani znulizowane, pozostają w mocy w pierwotnym brzmieniu.

II

- 2.1 Zarząd Główny PTTK wyraża podziękowanie Komisji Turystyki Górskiej za przygotowanie raportów o funkcjonowaniu bazy turystycznej w górach oraz uznaje przygotowany przez Komisję docelowy program rozwoju bazy jako obowiązujący w działalności Towarzystwa. Pilną sprawą dla rozwoju turystyki narciarskiej w górach jest opracowanie kompleksowego programu kształtowania bazy dla tej dyscypliny turystycznej.
- 2.2 Kluczową sprawą dla PTTK jest kształtowanie kultury wędrowania i właściwej atmosfery w obiektach Towarzystwa, stanowcze przeciwdziałanie dewastacji przyrody i urządzeń turystycznych. Szczególną rolę winni odegrać w tej dziedzinie przewodnicy i przewodnicy górscy.
- 2.3 Zarząd Główny stwierdza, że zalecenia zawarte w pkt 12 uchwały z 1981 r., a dotyczące zasad pracy schronisk górskich zostały uwzględnione w uchwale nr 100/82 prezydium ZG PTTK w sprawie funkcjonowania obiektów turystyki kwalifikowanej. Uznając słuszność zawartych w niej rozwiązań - co potwierdziła praktyka 4 lat - ogłasza Towarzystwo winny nadal konsekwentnie wcielić w życie zawarte w niej postanowienia.
- 2.4 W dalszym ciągu za szczególnie ważne należy uznać ochronę interesu kwalifikowanych turystów indywidualnych oraz tworzenie w schroniskach urzędów ułatwiających uprawianie turystyki górskiej i narciarskiej /suszenie, warsztaty napraw, przechowanie nart i t.p./.
- 2.5 Zarząd Główny PTTK uznaje za konieczne podjęcie skutecznych działań mających na celu rzeczywiste wypełnianie przez kierowników obiektów funkcji ich gospodarza w duchu uchwały.
- 2.6 Za celowe uznaje się podjęcie dalszego starania o nie traktowanie schronisk górskich jak zakładów hotelarskich, zarówno w sprawach kategoryzacyjnych jak i innych.

III

- 3.1 Towarzystwo w swym modelu preferuje ułatwianie turystyki kwalifikowanej w jej różnych formach. Należy w tym kierunku wykorzystać rozważanie określone w uchwale w sprawie funkcjonowania obiektów turystyki kwalifikowanej z roku 1982. Kroki praktyczne związane z taką jej interpretacją podejmą wszystkie jednostki PTTK.
- 3.2 Zarząd Główny doceniając wagę problemów ochrony środowiska uznaje jednocześnie za konieczne zapewnienie powszechnej dostępności obszarów chronionych dla turystów posia-

dających odpowiednie kwalifikacje. Pilną potrzebą jest przyjęcie jednolitego stanowiska PTTK w sprawie zasad ruchu turystycznego na terenach parków narodowych i innych obszarów chronionych oraz podjęcie energicznych działań celem ich wdrożenia.

4.3 Warunkiem dalszego wszechstronnego rozwoju turystyki górskiej jest dysponowanie kadrami organizacyjną i programową przewodników i przewodników o wysokich, specjalistycznych kwalifikacjach. konieczne jest propagowanie właściwego modelu turystyki górskiej, między innymi poprzez podnoszenie kwalifikacji ogółu turystów górskich. Celemu temu wychodzi na przeciw utworzenie Centralnej Szkoły Górskiej ŁTG PTTK i Centralnej Szkoły Przewodniczej PTTK.

4.4 Niezbędna dla realizacji proponowanego przez PTTK modelu turystyki górskiej jest odpowiednia działalność wydawnicza. Należy w tym celu kontynuować dotychczasową politykę wydawniczą Wydawnictwa "Kraj". Tym celem także powinno służyć wydawanie kolejnych tomów rocznika "Wierchy" oraz innych wydawnictw ŁTG, jak również wspomaganie inicjatyw wydawniczych kół i oddziałów w ramach wydawnictw nieprofesjonalnych.

IV

4.1 Zarząd Główny uznaje za niezwykle ważny problem bazy noclegowej dla turystyki górskiej. Za najpilniejsze uznaje się w kolejności: remonty bazy, modernizację istniejących obiektów i uruchamianie nowych schronisk w górach. Wspomaganie programu zachowania i rozwoju bazy winno stanowić stały element polityki wydatkowania środków z CPTiW. Towarzystwo wystąpi do Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki o uwzględnienie tego elementu w polityce finansowej resortu.

4.2 Wybór celów i decyzje na temat bazy muszą być podporządkowane przede wszystkim potrzebom programowym Towarzystwa.

4.3 Zarząd Główny zobowiązuje prezydium Zarządu Głównego do zdyscyplinowania procesów inwestycyjnych, szczególnie w obiektach górskich. Dla tego celu jest niezbędne uzyskanie od GKKFiT zapewnienia środków inwestycyjnych z odpowiednim wyprzedzeniem.

4.4 Zarząd Główny zaleca poszerzenie źródeł finansowania i możliwości wykonawczych remontów obiektów górskich między innymi przez zawieranie umów, spółek i obejmowanie patronatów przez jednostki PTTK.

4.5 W związku z krytyczną oceną dotychczasowych form nadzoru społecznego nad bazą, zobowiązuje się prezydium Zarządu Głównego do opracowania systemu zwiększającego skuteczność tego oddziaływania.

4.6 Zarząd Główny akcentuje rolę i znaczenie schronisk jako środków, które w dużym stopniu kształtują stosunek do gór i zobowiązuje Komisję Turystyki Górskiej, Zarządy Wojewódzkie, Zarządy Oddziałów oraz Okręgowe Zespoły Gospodarki Turystycznej, by w swoich działaniach zwróciły na ten aspekt szczególne uwagę.

4.7 Zarząd Główny uznaje za niebezpieczne planie uporządkowanie spraw własnościowych obiektów i terenów przy obiektach górskich.

V

5.1 Podstawowym warunkiem skutecznej realizacji zadań Towarzystwa nakreślonych niniejszą uchwałą jest zapewnienie jednolitego, sprawnego i operatywnego kierowania całokształtem spraw turystyki górskiej w PTTK. Realizacja tego celu przez Zarząd Główny i jego prezydium, przy uwzględnieniu inicjatyw Komisji Turystyki Górskiej i obowiązkowej konsultacji z tą Komisją wszystkich decyzji dotyczących gór, winna następować przy zachowaniu regulaminowych uprawnień ŁTG do podejmowania decyzji samodzielnych. Sprawy związane z turystyką narciarską będą rozwiązywane wspólnie z Komisją Narciarską na analogicznych zasadach.

5.2 Zobowiązuje się Zarządy Wojewódzkie i Zarządy Oddziałów do stosowania analogicznych zasad w stosunku do swych jednostek. Realizacja uchwały wymaga harmonijnego współdziałania odpowiednich komisji wszystkich szczebli.

VI

6.1 Zarząd Główny zobowiązuje Biuro Turystyki Zagranicznej do opracowania ofert dla górskiej turystyki przyjazdowej, ze szczególnym uwzględnieniem ofert na polskie odcinki szlaku Eise-nach - Budapeszt.

6.2 Wazelkie wyprawy górskie w góry obce muszą przechodzić jednolity system opiniowania.

6.3 Biorąc pod uwagę rozwój form turystyki wysoko-górskiej w PTTK istnieje pilna potrzeba ich uzgodnienia i unormowania z Polskim Związkiem Alpinizmu.

VII

7.1 Zarząd Główny uznaje za konieczne podjęcie prac zmierzających do utworzenia centralnego ośrodka turystyki górskiej oraz zobowiązuje prezydium Zarządu Głównego, Komisję Turystyki Górskiej ŁG i inne zainteresowane komisje do niezwłocznego określenia jego oficjalnej nazwy, programu, statusu prawno-organizacyjnego i zasad działania. Ośrodek ten znajdzie swoją siedzibę w budynku przy ul. Jagiellońskiej 6/6a w Krakowie. Zarząd Główny z zadowoleniem przyjmuje informację o rozpoczęciu prac remontowych w budynku i uznaje za sprawę pilną przygotowanie programu jego zagospodarowania.

VIII

8.1 Zarząd Główny zobowiązuje wszystkie jednostki PTTK do realizacji i czynnego uczestnictwa w wykonaniu niniejszej uchwały.

8.2 Zarząd Główny zobowiązuje prezydium ŁG i Komisję Turystyki Górskiej ŁG do:
- opracowania, wspólnie z zainteresowanymi jednostkami PTTK, harmonogramu realizacji uchwały w terminie do 31 stycznia 1987 r.,
- przedkładania plenum Zarządu Głównego rocznych analiz realizacji postanowień uchwały. W sprawach pilnych wdrożenia będzie następowało w trybie natychmiastowym.

Zarząd Główny PTTK

UCHWAŁA Nr 12/41/e6

Zarządu Głównego PTTK z 1986-10-26 w sprawie budowy schronisk w województwie bielskim.

1. Wzrost ruchu turystycznego w Beskidzie Śląskim i Żywieckim oraz zagospodarowanie regionu. Pilska wyciągi narciarskie, dzięki staraniom Resortu Górnictwa i Energetyki, wskazują na przewidywany dalszy rozwój turystyki w tej części Beskidów. Zarząd Główny PTTK w takiej sytuacji uznaje za pilną konieczność rozpoczęcia budowy schroniska PTTK na Halli Miziowej i oczekuje od GKKFiT oraz władz administracyjnych województwa bielskiego poparcia i wszechstronnej pomocy dla realizacji tej inwestycji. Równocześnie Zarząd Główny zobowiązuje Prezydium do podjęcia doraźnej decyzji mającej na celu przygotowanie Halli Miziowej do obsługi wzmózonego ruchu turystycznego już w sezonie 1986/87.

2. Zarząd Główny potwierdza podjęte poprzednio zobowiązania w sprawie udziału Towarzystwa w turystycznym zagospodarowaniu Gminy Ujsok.

3. Zarząd Główny przyjmuje do aprobowanej wiadomości starania Oddziału PTTK w Cieszyńcu o wzniesienie własnym wysiłkiem bawółki na Starym Groniu w Brennej.

Zarząd Główny PTTK

Z PRAC PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK

21 listopada b.r. odbyło się posiedzenie Prezydium Zarządu Głównego PTTK. Aktualne problemy związane z działalnością turystyczną w środowisku akademickim przedstawił Przewodniczący Komisji Akademickiej ZG PTTK kol. Krzysztof KAWA. Przedstawiono również zagadnienia dotyczące szkolenia kadr turystycznych realizowanego w tym środowisku, akcentując poszczególne etapy tego szkolenia, a także bogatą działalność wydawniczą studenckich oddziałów, kół i klubów. Pretekstem do prezentacji dokonań i problemów środowiska była 80 rocznica powstania Akademickiego Klubu Turystycznego - pierwszej studenckiej organizacji turystycznej.

W trakcie posiedzenia zatwierdzono również regulaminy: organizatora turystyki w zakresie imprez na orientację, odznaki imprez na orientację i przewodnika imprez na orientację. Zatwierdzono też regulamin regionalnej odznaki turystyczno-krajoznawczej "Mikołajk Ponidzia".

Prezydium ZG PTTK przyjęło uchwałę o wstąpieniu PTTK na członka wspierającego Polskiego Towarzystwa Historii Techniki.

W zakresie spraw organizacyjnych zatwierdzono zmianę regulaminu funduszu przewodnickiego. Sprawy te omówimy szerzej w kolejnym numerze "Informacji ZG PTTK".

SPRAWY ORGANIZACYJNE

ZARZĄDZENIE Nr 16/86

Sekretarza Generalnego ZG PTTK z 1986-11-21 w sprawie wprowadzenia w życie zmienionych zasad wynagradzania przewodników turystycznych

Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego przesyła do wiadomości i stosowania Zarządzenie Nr 21 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z 1986-11-05 zmieniające Zarządzenie Nr 20 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z 1980-12-15 w sprawie zasad wynagradzania przewodników turystycznych /Dz. Urz. GKT nr 2 poz. 7 z 1984 r./ zmienionego Zarządzeniem nr 7 Przewodniczącego GKT z 1984-06-13. Jednocześnie uchyla się Zarządzenie Nr 14/84 Sekretarza Generalnego ZG PTTK z 1984-06-26.

Sekretarz Generalny ZG PTTK
/-/ Zdzisław Łysio

Otrzymują do stosowania:
- Zarządy Wojewódzkie PTTK
- Zarządy Oddziałów PTTK
- Zarządy Kół Przewodnickich

Z a r z ą d z e n i e n r 2 1

Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 5 listopada 1986 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagrodzenia przewodników turystycznych

Na podstawie § 2 pkt 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1985 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki /Dz.U. Nr 63 poz. 333/ oraz uchwały nr 141 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1976 r. w sprawie zasad wynagrodzenia pracowników kultury fizycznej, turystyki i wypoczynku zarządza się, co następuje:

§ 1

W załączniku do zarządzenia nr 20 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 15 grudnia 1980 r. w sprawie zasad wynagradzania przewodników turystycznych, zmienionego zarządzeniem nr 7 z dnia 13 czerwca 1984 r. wprowadza się następujące zmiany:

1/ § 1 otrzymuje brzmienie:

§ 1. Przewodnikowi turystycznemu w zależności od rodzaju obsługiwanego wycieczki przysługuje następujące wynagrodzenie:

Lp	Rodzaj wycieczki i wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w zł - według klas		
		I kl	II kl	III kl
1	<u>Płatne godzinowo - za 1 godzinę wycieczki:</u>			
	a/ w miastach, obiektach zabytkowych /np. Wawel, Wilanów, Łańcut, Malbork, Pszczyna/	170	160	150
	b/ w zakładach pracy /z wyjątkiem hut, kopalń i stoczni morskich/	170	160	150
	c/ w muzeach martyrologii oraz hutach, kopalniach, stoczniach morskich i jaskiniach	250	230	210
2	<u>Płatne ryczałtowo:</u>			
	wycieczki terenowe i górskie za każdy dzień:			
	a/ trwające do 8 godzin	1360	1280	1160
	b/ trwające od 8 do 12 godzin	1700	1600	1450
3	<u>Płatne godzinowo lub ryczałtowo za stawiennictwo:</u>			
	W przypadku nie dojazdu do skutku wycieczki odwołanej później niż 72 godziny przed terminem jej rozpoczęcia, przewodnikowi, któremu nie zlecono w dniu stawiennictwa obsługi innej wycieczki, przysługuje:			
	1/ w zakładach pracy oraz hutach, kopalniach i stoczniach morskich - stawka godzinowa pomnożona przez minimalny czas zwiedzania określony wewnętrznym regulaminem zwiedzania danego zakładu pracy,			
	2/ wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości:			
	a/ w miastach: Gdańsk, Kraków, Łódź, Poznań, Szczecin, Warszawa, Wrocław, Toruń, Katowice	1020	960	870
	b/ w pozostałych miastach, bez względu na rodzaj przewodnictwa	680	640	580
	c/ w przewodnictwie terenowym i górskim	1360	1280	1160
	W muzeach martyrologii wynagrodzenie za stawiennictwo nie przysługuje.			

2/ w § 4 w ust. 1 i 2 liczby "120" zastępuje się liczbami "180".

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 grudnia 1986 r.

Przewodniczący Komitetu

/-/ Rólesław Kapitan

W porozumieniu:

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych

Zgodnie z § 52 ust. 2 Statutu PTTK w IV kwartale 1986 r. mija dwuletnia kadencja władz kół i klubów na prawach koła. Dlatego też we wszystkich kołach i klubach na prawach koła PTTK, w ramach kampanii sprawozdawczo-wyborczej winny odbyć się walne zebrania, które m.in. wybiorą nowe władze tych jednostek organizacyjnych oraz ustalą zadania i programy ich działania na następną kadencję.

W związku z powyższym Zarząd Główny PTTK zwraca się do Zarządów Wojewódzkich i Zarządów Oddziałów PTTK o podjęcie niezbędnych działań organizacyjnych w celu sprawnego i zgodnego z obowiązującymi przepisami przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej w wymienionych jednostkach.

Kampania sprawozdawczo-wyborcza winna być przeprowadzona na podstawie odpowiednich regulaminów dla poszczególnych rodzajów kół i klubów. Niezwykle ważnym zadaniem kampanii sprawozdawczo-wyborczej w ponad 12 tysiącach kół i klubów będzie również ustalenie kierunków ich działania na następną kadencję.

W związku z bardzo zróżnicowaną sytuacją kół i klubów w poszczególnych środowiskach - Zarządy Wojewódzkie i Zarządy Oddziałów PTTK winny zwrócić uwagę i troskę na podejmowaniu przez walne zebrania zadań służących w przyszłości organizacyjnemu umocnieniu tych jednostek, rozwijaniu aktywności i popularyzacji różnorodnych form działalności programowej kół i klubów.

Przedmiotem obrad walnych zebrań winny stać się przede wszystkim ponowne przemyślenia oraz wnioski zakwalifikowane do realizacji z uchwały nr 29/X/83 Zarządu Głównego PTTK w sprawie kierunków pracy Towarzystwa na rzecz umocnienia pozycji i roli koła-klubu PTTK a także dokumenty organizacyjno-programowe XI kadencji PTTK, t.j. uchwały zjazdów wojewódzkich i XI Zjazdu Krajowego PTTK.

Kampania sprawozdawczo-wyborcza w kołach i klubach na prawach koła PTTK winna rozpocząć się od dnia 1 grudnia b.r. i zakończyć się w terminie do końca lutego przyszłego roku. Jednakże oddziały PTTK posiadające dużą ilość kół i klubów mogą przedłużyć kampanię do końca marca 1987 r.

Zarządy Oddziałów PTTK zostały zobowiązane do sporządzenia kalendarza walnych zebrań kół i klubów i przekazania go do ZW PTTK oraz przekazania do ZW PTTK po zakończeniu kampanii wniosków i postulatów skierowanych do władz wojewódzkich i naczelnych naszego Towarzystwa.

Zarządy Wojewódzkie zobowiązano m.in. do przekazania w terminie do końca kwietnia 1987 r. do ZG PTTK informacji stanowiącej ocenę kampanii wraz z wnioskami i postulatami do władz naczelnych PTTK.

O powyższym poinformowano wszystkie Zarządy Wojewódzkie i Zarządy Oddziałów PTTK pismem L.dz. SC/434/86.

Zgodnie z § 44 ust. 2 Statutu PTTK, w IV kwartale b.r. mija dwuletnia kadencja władz oddziałów akademickich PTTK.

W związku z powyższym Zarząd Główny PTTK w porozumieniu z Komisją Akademicką ZG PTTK zwraca się do właściwych zarządów wojewódzkich i wszystkich oddziałów akademickich PTTK o podjęcie niezbędnych działań organizacyjnych w celu przeprowadzenia zjazdów w tych oddziałach. Zjazdy oddziałów akademickich PTTK winny być poprzedzone kampanią sprawozdawczo-wyborczą kół i klubów w środowisku akademickim, która została już rozpoczęta w Towarzystwie decyzją Sekretarza Generalnego PTTK z dnia 10 listopada b.r.

Podstawą organizacyjno-prawną przeprowadzenia zjazdów oddziałów akademickich jest "Regulamin wyborczy władz ..." zatwierdzony uchwałą nr 19/X/84 Zarządu Głównego PTTK z 1984-04-14.

zasady dokonywania wyboru delegatów na zjazd określają 6 w/w regulaminu. Podstawą do ustalenia liczby delegatów na zjazd oddziału jest liczba kół i klubów na prawach koła z macierzysto-

tego oddziału, posiadających ważną legitymację członka PTTK. Liczbą delegatów na zjazd uchwała Zarząd Oddziału PTTK, a zatwierdza ZW PTTK.

Równocześnie informujemy, że pozostałe zasady w/w regulaminu dotyczące udziału delegatów w zjeździe oddziału, prawomocności zjazdu i jego przeprowadzenia, wyboru władz i ich ukonstytuowania, jak również dokumentacji zjazdu należy stosować odpowiednio.

Zarządy Wojewódzkie PTTK zobowiązują się do nadzoru przebiegu zjazdów oddziałów w zakresie zgodnego z obowiązującym regulaminem wyboru władz.

Ponadto zobowiązuje się Zarządy Oddziałów do przesłania niezbędnej dokumentacji ze zjazdu oddziału w terminie 7 dni od daty zjazdu do ZW PTTK, natomiast ZW PTTK do przesłania do ZG PTTK protokołu komisji skrutacyjnej zjazdu oddziału, informacji o władzach oddziału PTTK, ankiety informacyjnej członków władz oddziału PTTK wraz z opisaną informacją oceniającą zjazd oddziału oraz wnioski i postulaty pod adresem władz państwowych i Towarzystwa.

Powyższe informacje zostały zawarte w piśmie L.dz. SG/448/86 przekazanym za pośrednictwem ZW PTTK wszystkim Zarządom Oddziałów Akademickich PTTK.

NA WARSZTACIE KOMISJI SPOŁECZNYCH

IX OGÓLNOPOLSKI TURNIEJ KÓŁ PTTK W OHP I OOG

W Bydgoszczy i okolicach w dniach 10 - 12 października b.r. odbył się IX Ogólnopolski Turniej kół PTTK w Ochetniczych Hufcach Pracy i Oddziałach Chrony Cywilnej. Turniej został zorganizowany przez Komendę Wojewódzka OHP i Zarząd Wojewódzki PTTK w Bydgoszczy.

W Turnieju wzięło udział 35 drużyn męskich i 11 żeńskich reprezentujących 37 województw.

Na ogólną klasyfikację Turnieju złożyły się wyniki testu krajoznawczego, marzu na orientację, konkursu piosenki turystycznej, kolarskiego toru przeszkód, udzielania pierwszej pomocy, strzelania z KEKS oraz punktacja za odznaki turystyczne uczestników Turnieju i kroniki kół PTTK.

Oto klasyfikacja generalna Turnieju:

Drużyny męskie

- I miejsce - 3-3 OOG Oświęcim
- II miejsce - 24-2 OOG Nowy Sącz
- III miejsce - 23-1 OHP Łódź
- IV miejsce - 47-3 OOG Wrocław
- V miejsce - 40-23 OHP Stargard Szczec.

Drużyny żeńskie

- I miejsce - 23-3 OHP Łódź
- II miejsce - 10-11 OHP Dąbno Lubuskie
- III miejsce - 31-5 OHP Poznań ZOZ
- IV miejsce - 16-9 OHP Kołobrzeg
- V miejsce - 43-5 OHP Toruń

Zorganizowano również specjalny turniej dla kadry, w którym rozegrano następujące konkurencje: test krajoznawczy, strzelanie z KEKS oraz kolarski tor przeszkód. Oto zwycięzcy turnieju kadry:

- I miejsce - Andrzej SAMULCZYK 31-5 OHP ZOZ Poznań
- II miejsce - Jan KUKOWSKI 40-23 OHP Stargard Szczeciński
- III miejsce - Jerzy LEDWON 3-3 OOG Oświęcim

Wszystkim zwycięzcom gratulujemy!

VIII OGÓLNOPOLSKI TURNIEJ ODDZIAŁÓW ZAKŁADOWYCH PTTK

Turniej odbył się w dniach 2 - 5 października b.r. w Rabce, uczestników gościli w swym ośrodku "Cegielszczanka" bezpośredni organizatorzy imprezy - Oddział Zakładowy PTTK Zakładów Hipolita Cegielskiego w Poznaniu.

W Turnieju uczestniczyły drużyny z 29 oddziałów zakładowych PTTK. Wszystkie konkurencje turniejowe - "prezesa gotują", rozbijanie namiotów, kolarski tor przeszkód, test krajoznawczy, marsz na orientację, konkurs krasomówczy, programowanie imprez turystycznych - przebiegały w turystycznej atmosferze rywalizacji.

A oto zwycięzcy Turnieju:

- I miejsce - Oddział PTTK przy Kombinacie Metalurgicznym Huta im. Lenina w Krakowie
- II miejsce - Oddział PTTK przy Fabryce Samochodów Małolitrażowych w Bielsku-Białej
- III miejsce - Oddział PTTK przy Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego w Stargardzie Szczecińskim
- IV miejsce - Oddział PTTK przy Stoczni im. Adolfa Warskiego w Szczecinie
- V miejsce - Oddział PTTK przy Stoczni Gdańskiej im. Lenina

Gratulujemy!

Organizatorzy imprezy zadbali o interesujący program towarzyszący Turniejowi, który wypełniały gawędy i pokazy przezroczy oraz turystyczne ogniska.

Kolejnym organizatorem IX już Turnieju - zgodnie z wolą uczestników - wybrano tegorocznych laureatów - Oddział PTTK przy Kombinacie Metalurgicznym Huta im. Lenina w Krakowie.

Zgodnie z decyzją Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 25 września b.r. Rada Programowa Zarządu Głównego PTTK d/s wydawniczych ogłasza

I OGÓLNOPOLSKI KONKURS WYDAWNICZY PTTK

W wieloletniej tradycji wydawniczej PTTK, a obecnie PTTK dominowała dbałość o zachowanie walorów poznawczych, kulturowych, a także serdeczne umiowanie kraju i ojczystego języka.

Najbardziej aktywni i twórczy działacze naszego Towarzystwa i jego godnych prekursorów byli autorami, częstokroć pionierskich, opracowań literatury krajoznawczo-turystycznej.

Uznając, iż ta działalność zasługuje na wartościową kontynuację zachęcamy członków i sympatyków Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego do wzięcia udziału w I Ogólnopolskim Konkursie Wydawniczym PTTK.

REGULAMIN KONKURSU

1. Konkurs ma na celu:
 - szeroką popularyzację osiągnięć wydawniczych PTTK w świadomości społecznej,
 - aktywizację nieprofesjonalnej działalności wydawniczej PTTK,
 - ściślejsze powiązanie treści publikacji PTTK-owskich z najważniejszymi programowymi przedsięwzięciami Towarzystwa,
 - pozyskanie nowych autorów i promocję wyróżniających się w ich gronie,
 - uhonorowanie autorów i wydawców najbardziej wartościowych publikacji.
2. Do konkursu można zgłaszać publikacje ogólnopolskie, które ukazały się w latach 1985-1986.

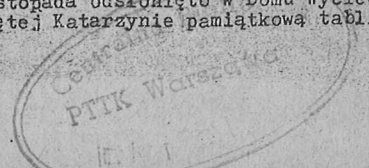
3. Konkurs ma charakter otwarty. Prawo zgłaszania publikacji przysługują:
 - autorom i kolektynom autorskim,
 - ogrodom PTTK będących wydawcą lub siłą sprawczą publikacji,
 - komisjom szczebla oddziałowego, wojewódzkiego i ZG PTTK,
 - Radzie Programowej ZG PTTK d/s wydawniczych.
4. Nadesłane publikacje zostaną podzielone i ocenione w następujących kategoriach:
 - A. czasopisma,
 - B. wydawnictwa seryjne,
 - C. wydawnictwa nieseryjne.Jury może, po zapoznaniu się z pracami, wprowadzić inny ich podział.
5. Ocenie podlegać będą:
 - treść /zawartość merytoryczna, pionierskość, zgodność z celami programowymi i przydatność dla Towarzystwa/,
 - forma /jakość opracowania redakcyjnego, graficznego i technicznego/.
6. W każdej kategorii przyznane będą nagrody główne za wartość merytoryczną publikacji oraz nagrody specjalne - n.p. za debiut, za pionierskość opracowania, za szatę edytorską. W kategoriach A i B oceniane będą zarówno roczniki jako całość, jak i poszczególne artykuły. O szczegółowym podziale nagród zadecyduje jury. Dla wyróżnionych autorów przewidziano dyplomy i nagrody pieniężne, dla zespołów autorskich /powyżej 3 osób/ i wydawców - dyplomy i nagrody rzeczowe. Łączna pula nagród do dyspozycji jury wyniesie 400 tys. zł.
7. Jury w składzie 7 - 11 osób zostanie powołane przez Radę Programową ZG PTTK d/s wydawniczych i upoważnione do szczegółowego opracowania krateriów i warunków rozdziału nagród w konkursie.
8. Zgłoszenie do konkursu powinno zawierać:
 - opis bibliograficzny publikacji,
 - dokładne dane autora z zaznaczeniem, czy jest to jego debiut lub od kiedy i co publikował,
 - 3 egz. zgłaszanej publikacji.Zgłoszenia należy składać osobiście lub przesyłać listem poleconym w terminie do 30 czerwca 1987 r. na adres: Centralna Biblioteka PTTK im. K. Kulwiecia, ul. Senatorska 11, 00-075 Warszawa z dopiskiem: kol. Wanda Skowron - Sekretarz Rady Programowej ZG PTTK d/s wydawniczych.
9. Ogłoszenie wyników konkursu odbędzie się w grudniu 1987 r. w siedzibie Zarządu Głównego PTTK.
10. Konkurs będzie powtarzany co dwa lata.

Rada Programowa ZG PTTK
d/s wydawniczych

RÓŻNE SPRAWY TOWARZYSTWA

100-lecie urodzin Edmunda Massalskiego

W bieżącym roku minęło 100 lat od urodzenia największego kieleckiego krajoznawcy Edmunda Massalskiego. Dla uczczenia pamięci zmarłego w 1975 r. Członka Honorowego PTTK Zarząd Wojewódzki PTTK w Kielcach zorganizował w dniach 15-16 listopada b.r. sesję naukową. Omówiono na niej działalność krajoznawczą, naukową i publicystyczną Edmunda Massalskiego, jego osiągnięcia jako prekursora fotografii krajoznawczej, jako wieloletniego dyrektora Muzeum Świętokrzyskiego, jako pedagoga i działacza harcerskiego. 15 listopada odsłonięto w Domu Wycieczkowym PTTK w Świętej Katarzynie pamiątkową tablicę.

cę, a w miejscowości Michałów /obecnie dzielnica Starachowic/, gdzie urodził się 19 listopada 1886 r. - pomnik.

Omawiana sesja oraz pomnik i tablica pamiątkowa są owocem wspólnych działań Zarządu Wojewódzkiego PTTK w Kielcach oraz Oddziałów PTTK w Kielcach i Starachowicach. Współorganizatorami Sesji były również organizacje i instytucje, do których rozwoju przyczynił się wybitnie Edmund Massalski: Kieleckie Towarzystwo Naukowe, Muzeum Narodowe w Kielcach, Komenda Kieleckiej Chorągwi ZHP i Zarząd Wojewódzki LOP.

Mauzoleum Martyrologii Wsi Polskiej w Michniowie

X Zjazd Krajowy PTTK zobowiązał wszystkich działaczy naszego Towarzystwa do poparcia idei budowy Mauzoleum Martyrologii Wsi Polskiej w Michniowie. Ta niewielka wioska w Górach Świętokrzyskich została całkowicie spacyfikowana przez hitlerowców w 1943 roku. Zginęły wówczas 203 osoby, w tym kobiety i dzieci. Michniów stał się symbolem męczeństwa wsi polskiej w latach ostatniej wojny. Budowa Pomnika - Mauzoleum będzie hołdem dla wkładu polskich wiosek w walkę z okupantem.

Udział PTTK w budowie Mauzoleum przejawia się głównie w popularyzacji omawianego tematu wśród turystów. Organizowane są sesje szkoleniowe, których przykładem może być ogólnopolska sesja dla przewodników "Martyrologia wsi polskiej" zorganizowana przez przewodników świętokrzyskich wiosek b.e.f. Dla potrzeb przewodników przygotowano dwa wydawnictwa "Michniów - symbol pamięci" Longina Kaczanowskiego oraz "Pacyfikacja i terror na wsi w Kieleckiem 1939-1945" Andrzeja Jankowskiego. Dokonywane są również wpłaty pieniężne. Przypominamy numer konta:

Komitet Organizacyjny Budowy Mauzoleum
Martyrologii Wsi Polskiej w Michniowie
NBP II Oddział Kielce
Nr 29027-6376-132

W poprzednim numerze "Informacji" pisaliśmy o Międzynarodowym Zlocie Pokoju zorganizowanym w końcu września przez Zarząd Wojewódzki PTTK we Wrocławiu pod patronatem Rady Wojewódzkiej PRON i Wojewódzkiego Komitetu Pokoju. W Zlocie uczestniczyło około 2 tys. turystów pieszych, rowerowych, motorowych i wodnych. Obecne były także delegacje zagraniczne.

Podczas uroczystego zakończenia Zlotu we wrocławskiej Hali Ludowej przyjęto w imieniu turystów apel o pokój. Treść tego apelu publikujemy poniżej.

APEL O POKÓJ

"Dzień dobry" ... Dzień Dobry wszystkim ludziom dobrej woli, wszystkim przyjaciom - turystom, uczestnikom rajdów i wędrowek, wszystkim młodym ludziom pochłoniętym jedną wspólną pasją - pasją poznania świata. Niech ten dzień będzie dobry dla wszystkich ludzi na wszystkich kontynentach. Zachowajmy go w pamięci. Niech usłyszą nasz życzliwy głos i nasze tradycyjne zawołanie na szlaku "Dzień dobry"!!!

My, wędrownicy, my ludzie nienasyчени, wrażliwi na piękno otaczającego nas świata, dla których największym przeżyciem jest poznanie nieznanego, zdobycie najtrudniejszego, dotarcie do najdalszego, wołamy dziś - ponad głowami rządzących, ponad granicami oddzielającymi jedne narody od drugich, ponad góry i oceany: dość zbrojeń! dość wojennej psychozy, atmosfery strachu i terroru!

My, młodzi ludzie, obywatele planety Ziemia pragniemy żyć i pracować w pokoju.

Spotykać się na turystycznym szlaku, a nie na wojennej ścieżce.

Chcemy korzystać z naturalnego prawa do życia, prawa do bezpiecznej i lepszej przyszłości. Chcemy czerpać radość z życia, z bycia ... Wiemy w miłość i przyjaźń, w młodość i rozum.

Wychowani w erze pokoju nie chcemy umierać na polach bitew, nie chcemy być bezimiennymi bohaterami ... Wiemy doskonale, że po tym co się może stać, co nastąpi, nie będzie już wody w studniach ani ptaków na niebie. Nie będzie nas - ludzi! A my chcemy żyć!!!

Razem młodzi przyjaciele - zespólmy nasze siły i rozum, aby zapobiec katastrofie. Nie pozwólmy, aby doszło do światowego kataklizmu, po którym już nie będzie zwycięzców. Uczynimy wszystko, aby podniesiona ręka nigdy nie trzymała broni, a byłe jedynie symbolem pozdrowienia na turystycznym szlaku. Niech pokój i przyjaźń łączą nas silniej niż oddzielające bariery światopoglądowe, religijne, językowe.

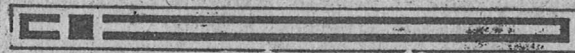
Zebrani tu, w Hali Ludowej, w prastarym piastowskim Wrocławiu tak okrutnie doświadczonym przez wojnę, we Wrocławiu - Mieście Pokoju, oświadczamy: nie dopuścimy do zagłady świata, nie przyłożymy ręki do upadku naszej cywilizacji.

My, turyści będziemy mocnym ogniem w łańcuch ludzi dobrej woli. Niech żyje pokój! Niech zawsze świeci słońce ...!

Apel o pokój przyjęty w dniu
28 września 1986 r. przez
uczestników Międzynarodowego
Zlotu Pokoju - Wrocław '86

Prezydium ZW PTTK we Wrocławiu zwróciło się do Zarządów Wojewódzkich PTTK w Warszawie, Łodzi, Krakowie, Gdańsku, Szczecinie, Lublinie oraz w innych miastach o kontynuowanie w następnych latach Międzynarodowego Zlotu Pokoju.

... Niech co roku na wrześniowym Zlocie Pokoju - czytamy w apelu - spotykają się turyści z różnych krajów, właśnie w Polsce, realizując hasło "Turystyka w służbie pokoju". Wrocław - miasto pokoju, tak okrutnie doświadczone przez wojnę, dało początek tej wspaniałej imprezie. Międzynarodowe Zloty Pokoju niech staną się spotkaniem międzynarodowej braci turystycznej naszego kontynentu ...

NUMER ZAMKNIĘTO 1986-11-28

PTTK Warszawa

Dr. Kazimierz Kulawski